

РЕШЕНИЕ

№ 7502

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9307** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 20161573/22.07.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав по НАХД № 16022/2020г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-918/30.10.2019г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на основание чл.351, ал.3, т.3 вр. ал.1, т.3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ на П. [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 40 000 лева за нарушение на чл.126 КСО.

Решението е обжалвано от санкционираното дружество като с доводи за неправилно приложение на закона, допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него НП.

На първо място се мотивира довод за недопустимост на образуваното административнонаказателно производство поради изтичане на сроковете по чл.34 ЗАНН – неправилен бил изводът, че нарушението е извършено на 27.02.2019г., тъй като процедурата по конвертиране се състои от множество фактически и правни действия като ако има нарушение, то нарушителят е станал известен на КФН на 27.12.2018г. при уведомяване за сделката и нейните параметри. На следващо място се твърди допуснато съществено процесуално нарушение от съда, тъй като не изпълнил

дадените му от касационната инстанция с отменителното решение задължителни указания. На трето място е мотивирано, че в противовес с константната практика на Административен съд София-град по приложението на чл.126 КСО въззивната инстанция приела, че посочената разпоредба регламентира конкретно правило за поведение, чието изпълнение е скрепено с налагането на санкция. Претендира присъждането на разноси за двете съдебни инстанции. В съдебно заседание жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Й. и юрк.В..

Ответникът по касационното оспорване чрез юрк.Г. в съдебно заседание, моли обжалваното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно по съображения, изложени в писмени бележки на юрк.С., които представя. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност възразява срещу прекомерността на заплатеното от касатора адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С Решение № 6419/16.11.2020г., постановено по КНАХД № 6002/2020г. по описа на Административен съд София-град е отменено Решение от 06.03.2020г., постановено по НАХД № 18284/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112 състав, с което е отменено Наказателно постановление №Р-10-918/30.10.2019г., издадено от Зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Осигурителен надзор” и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд. За да отмени обжалваното пред нея решение касационната инстанция е приела извода на решаващия съд за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на принципа от чл.126 КСО, който е нарушен, за неправилен, тъй като макар да не е посочено изрично кой точно принцип е нарушен то от фактическото описание на нарушението е видно, че дружеството не е положило дължимата грижа, като посоченото нарушение макар и да е факт, не е от категорията на съществените – не нарушава правото на защита на наказаното лице, тъй като неговата защита е срещу фактите. Дадените задължителни указания при новото разглеждане на делото са решаващият съд да осъществи цялостен контрол за законосъобразност на обжалваното НП, съобразно разпоредбата на чл.314 НПК, да анализира събраните по делото доказателства и изведе обосновани правни изводи по същество на спора.

С обжалваното решение съдът е потвърдил процесното НП като законосъобразно издадено. Изводите му са основани на установената фактическа обстановка, а именно, че дружеството е санкционирано за това, че от името и за сметка на УПФ „Съгласие“, е конвертирало притежаваните от фонда облигации в акции на емитента на цена, близо два пъти по-висока от средната цена, на която са се търгували акциите за един значителен период от време на регулирания пазар на Б. АД. Дори и максималната постигната цена на акциите на Ц. АД през едногодишния период, е значително по-ниска от конверсионната цена. В резултат на конвертирането при цена от 3,22 лв.

за акция, на 27.02.2019 г. П. „Съгласие“ отписва вземане на УПФ „Съгласие“ на обща стойност 13 409 168,36 лв. /4 164 338 броя акции x 3,22 лв./ като завежда в портфейла на фонда 4 164 338 броя акции на Ц. АД, като на същата дата извършва последваща оценка на цена 1,715 лв. за акция, представляваща цената на затваряне на Б. АД за 27.02.2019г. Вследствие на това е изведен извод, че резултатът от извършеното конвертиране за УПФ „Съгласие“ е отрицателен и е в размер на б 267 328,69 лв., от което пряко следвал извод, че с придобиването на акциите в резултат на конвертирането П. „Съгласие“ не е положило грижата на добър търговец и е накарнило интересите на осигурените в УПФ „Съгласие“ лица.

От правна страна съдът е мотивирал, че както в АУАН, така и в НП подробно е описана фактичката обстановка, при която е извършено нарушението, като фактическите констатации са подведени под съответната правна норма, която е посочена както в АУАН, така и в НП – в словесно и цифрово изражение, а описаният състав на административно нарушение изцяло кореспондира с описаната фактическа обстановка. За неоснователно е прието възражението, че АУАН е съставен извън законоустановения тримесечен срок от откриване на нарушителя, предвиден в чл.34 ЗАНН, тъй като според него датата на нарушението е датата, на която приключва конверсията, а именно 27.02.2019г. Обсъдено е и възражението, че нормата на чл.126 КСО не предписва конкретно правило за поведение.

При правилно установена фактическа обстановка районният съд е достигнал до законосъобразни изводи досежно наличието на осъществен състав на нарушението по чл.126 КСО. Съгласно посочената разпоредба средствата на пенсионния фонд се управляват от пенсионноосигурителното дружество с грижата на добър търговец при спазване принципите на надеждност, ликвидност, доходност и диверсификация в интерес на осигурените лица. Грижата на добрия търговец по смисъла на разпоредбата на чл.126 КСО не е абстрактно понятие, а се определя от принципите на надеждност, ликвидност, доходност и диверсификация в интерес на осигурените лица. Тези принципи законодателят е предвидил с оглед защита интересите на осигурените лица във фондовете за допълнително социално осигуряване. Активите на последните се формират от осигурителните вноски, които лицата са длъжни да правят по реда на задължителното допълнително обществено осигуряване. Основната цел на пенсионноосигурителното дружество, управляващо фонд за допълнително пенсионно осигуряване, е постигането на доходност, а този принцип съгласно разпоредбата на чл.126 КСО означава средствата от осигурителните вноски на едно лице да бъдат инвестирани по начин, осигуряващ максимално висока възвръщаемост. Визираното в посочената норма задължение е достатъчно ясно описано, не създава съмнение относно вмененото на пенсионноосигурителното дружество правило за поведение, поради което хипотезата на правната норма няма нужда от допълване с юридически факти от други норми.

В случая от доказателствата по делото е безспорно установено, че касаторът, от името и за сметка на УПФ „Съгласие“ е конвертирал притежаваните от фонда корпоративни облигации, издадени от [фирма], в акции на емитента на цена, близо два пъти по-висока от средната цена, на която са се търгували акциите за един значителен период от време на регулирания пазар на Българската фондова борса. За периода от 27.02.2018г. до 27.02.2019г. акциите на емитента се търгуват на регулиран пазар при средна цена 1,661 лева за акция като максималната постигната цена е 1,955 лева за акция, която е почти два пъти по-ниска от цената, на която дружеството е придобило

акциите на 27.02.2019г. Цената от 3,22 лева при придобиване на акции от емитента [фирма] чрез конвертиране на притежавани корпоративни облигации е изключително висока и в разрез с търговията на пазара, както правилно е прието от решаващия съд. Правилен е и изводът му, че за П. „Съгласие“ не е имало никакви пречки да закупи от името и за сметка на УПФ „Съгласие“ акции на [фирма] на регулирания пазар на [фирма] на цена, значително по-ниска от конверсионната. Поради това обосновано е прието, както от АНО, така и от решаващия съд, че посоченото представлява нарушение на чл.126 КСО, тъй като не е положило грижата на добрия търговец и е нарушило принципите на доходност и надеждност.

Дори да се приеме обратното, че принципите, на които следва да се подчиняват действията на търговеца съгласно чл.126 КСО надеждност, ликвидност, доходност и диверсификация следва да са в условията на кумулативност, а не на алтернативност, както твърди касаторът, то от неговите действия, установени по делото, не се установява да е положена дължимата грижа и средствата на пенсионния фонд да са управлявани в интерес на осигурените лица. Вярно е, както сочи касаторът, че сделките с финансови инструменти са източник на пазарен риск като минимизирането му се постига чрез принципите на инвестиране, залегнали в чл.175 КСО и чрез конкретни ограничения относно структурата на инвестиционния портфейл, разписани в чл.176 КСО. Това обаче отново не доказва, че в случая той е действал с грижата на добрия търговец, съответно при извършената операция е спазил принципите на надеждност, ликвидност, доходност и диверсификация.

За пълнота следва да се посочи, че практиката на касационната инстанция по приложението на посочената за нарушена правна норма е обусловена от специфичните за всеки отделен случай факти и обстоятелства, свързани с извършването на конкретното нарушение като за аналогични случаи има постановени решения в обратния на твърдения от касатора смисъл – така напр. Решение № 1744/17.03.2017г. по КНАХД № 11630/2016г., Решение № 3116/09.05.2019г. по адм. д. № 1753/2019г., Решение № 7883/19.12.2017г. по адм. д. № 7982/2017г. и др.

В контекста на изложеното съдът в настоящия му състав намира, че решаващият състав от въззивната инстанция е изпълнил дадените с отменителното решение задължителни указания. Останалите релевиращи с касационната жалба възражения, са въведени и с въззивната жалба като съответно са намерили отговор в обжалваното решение. Изводите на съда се споделят от настоящия състав, поради което е ненужно преповтарянето им – чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касатора не се следват разноски. Такива следва да бъдат присъдени на ответната страна в размер на 80 лева за юрисконсултско възнаграждение, определен на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, вр. чл.143, ал.3 АПК, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.27е НЗПП.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20161573/22.07.2021г. на Софийски районен съд,

Наказателно отделение, 107-ми състав по НАХД № 16022/2020г.

ОСЪЖДА П. [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски за производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.